

Κανείς δεν

πρέπει να απελπίζεται, έστω κι αν έκανε πολλές αμαρτίες, αλλά να ελπίζει ότι θα σωθεί με τη μετάνοια

Τις αμελείς και ράθυμες ψυχές -έλεγε η μακαρία Συγκλητική- κι εκείνες που από νωθρότητα δεν καταφέρνουν να προκόψουν στην αρετή, καθώς και όσες κυριεύονται εύκολα από την απόγνωση, πρέπει να τις ενθαρρύνουμε. Αν μάλιστα παρουσιάσουν ακόμα κι ένα μικρό καλό, να το θαυμάζουμε και να το μεγαλοποιούμε. Απεναντίας, και τα πιο σοβαρά και μεγάλα σφάλματά τους, να τα χαρακτηρίζουμε μπροστά τους σαν πολύ μικρά κι ασήμαντα. Γιατί ο διάβολος, που θέλει όλα να τα διαστρέφει για να μας κολάσει, προσπαθεί να κρύβει από τούς αγωνιστές και τους επιμελείς στην άσκηση τις αμαρτίες τους, κάνοντάς τους να τις ξεχνούν, για να τούς ρίξει έτσι στην υπερηφάνεια. Ενώ, αντίθετα, στις αρχάριες και αστερέωτες ψυχές παρουσιάζει εξογκωμένα τα αμαρτήματά τους, για να τις ρίξει σε απελπισία.

Να πώς πρέπει λοιπόν να παρηγορούμε τις ψυχές αυτές που κλονίζονται:

Να τούς θυμίζουμε την απέραντη συμπάθεια και αγαθότητα του Θεού. Να τούς

βεβαιώνουμε πως ο Κύριός μας είναι πολυέλεος και σπλαχνικός και μακρόθυμος (πρβλ. Ίωήλ 2:13). Σ' αυτές τις ψυχές να φέρνουμε και μαρτυρίες από τις αγίες Γραφές, που να φανερώνουν την απροσμέτρητη συμπάθεια του Θεού σ' εκείνους που αμάρτησαν και μετανόησαν. Να τούς λέμε, για παράδειγμα, πως η Ραάβ ήταν πόρνη, αλλά σώθηκε χάρη στην πίστη της (Ίησ. Ναυή 2:1 κ.έ.' <Εβρ. 11:31). Πως ο Παύλος ήταν διώκτης, έγινε όμως σκεύος εκλογής (Πραξ. 9:1 κ.έ.), και πως ο ληστής λεηλατούσε και σκότωνε, αλλά μ' έναν του μόνο λόγο άνοιξε πρώτος τη θύρα του παραδείσου (Λουκ. 23:39-43). Να τούς λέμε ακόμα για τον ευαγγελιστή Ματθαίο (Ματθ. 9:9-13) και τον τελώνη (Λουκ. 18:9-14) και τον άσωτο (Λουκ. 15:11-32) και κάθε άλλη παρόμοια περίπτωση. Και με όλα αυτά να στηρίζουμε τις αδύνατες ψυχές, γλιτώνοντας τες από την απόγνωση.

Τις ψυχές πάλι που κυριεύονται από την υπερηφάνεια, να τις διορθώνουμε με πιο εντυπωσιακά παραδείγματα.

Να ενεργούμε δηλαδή σαν τους πολύ έμπειρους κηπουρούς, που, όταν δουν ένα φυτό καχεκτικό και ασθενικό, το ποτίζουν με άφθονο νερό και το περιποιούνται με πολλή φροντίδα, για ν' αναπτυχθεί και να δυναμώσει. Ενώ, αντίθετα, όταν δουν σ' ένα φυτό πρόωρα βλαστάρια, κλαδεύουν τα περιττά, για να μην ξεραθούν σύντομα. Αλλά και οι γιατροί, σ' άλλους αρρώστους συιστούν πολυφαγία και κινητικότητα, ενώ σ' άλλους επιβάλλουν μακρόχρονη δίαιτα και ακινησία.

Από το βίο της Αγίας Συγκλητικής

Από το Γεροντικό

Πηγή: faneromenihol.gr